

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 1Nt/22/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413010252
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2013:4413010252.4

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred predsedkyňou senátu Mgr. Líviou Gombárovou a prísediacich Evy Červenkovej a Márie Mazánovej, v trestnej veci odsúdeného L. L., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8.8.2013 takto

rozhodol:

Súd podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného L. L., nar. XX.X.XXXX F. Q., bytom M. S., T. Č.. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ž., na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 3T/69/2007 z 15.11.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3To/75/2007 zo dňa 20.2.2008, právoplatným dňa 20.2.2008, z a m i e t a, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený L. L. podal dňa 6.5.2013 na tunajšom súde návrh na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 3T/69/2007 z 15.11.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3To/75/2007 zo dňa 20.2.2008, právoplatným dňa 20.2.2008, dôvodiac novým, v pôvodnom konaní súdu neznámym dôkazom - a to, že ústavný súd SR nálezom sp. Zn. PL.ÚS 106/2011 rozhodol o rozpore textu vety za bodkočiarkou prvej vety § 41 odsek 2 Trestného zákona s Ústavou SR, ktorého zverejnením v Zbierke zákonov SR uvedené ustanovenie stratilo účinnosť. A tiež s poukazom na ustanovenie § 41 b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Odsúdený na verejnom zasadnutí, konanom o jeho návrhu na povolenie obnovy konania, na podanom návrhu zotrval.

Súd za účelom rozhodnutia o podanom návrhu na obnovu konania vypočul odsúdeného, oboznámil podstatný obsah spisu tunajšieho súdu č.k. 3T/69/2007, sp.zn. a zistil nasledovné skutočnosti:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/69/2007 z 15.11.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3To/75/2007 zo dňa 20.2.2008, právoplatným dňa 20.2.2008, bol L. L. uznaný vinným v bode 1) obžaloby zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona v bode 2) obžaloby z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona,

1Nt 22/2013

za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona v trvaní 12 rokov a podľa § 76 odsek 2, § 78 odsek 1 Trestného zákona ochranný

dohľad v trvaní 3 roky a podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 roky.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 (uverejneným v Zbierke zákonov SR pod č. 428/2012 Z.z. dňa 21.12.2012) bolo vyslovené, že v § 41 odsek 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a dňom vyhlásenia citovaného nález Ústavného súdu SR v Zbierke zákonov Slovenskej republiky toto ustanovenie stratilo účinnosť.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenia od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 41b odsek 1 Zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon č. 38/1993 Z.z.“) ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takéhoto predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení je nesporné, že za situácie, že ustanovenie

Trestného zákona v dôsledku nález Ústavného súdu SR stratilo účinnosť a na jeho základe bol vyhlásený rozsudok, ktorý dosiaľ nebol vykonaný, ide o skutočnosť, ktorá súdu nebola v čase rozhodovania v pôvodnom konaní známa. Vzhľadom na právnu úpravu uvedenú v ust.

§ 41b odsek 1 Zákona č. 38/1993 Z.z., však samotná existencia takejto skutočnosti na povolenie obnovy konania vo výroku o treste nie je postačujúca, keďže odkazuje na podmienky konania o obnove konania podľa Trestného poriadku („... strata účinnosti takéhoto právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku“). Je teda potrebné, aby boli splnené aj ostatné, v ust. § 394 odsek 1 Trestného poriadku vo vzťahu k výroku o treste uvedené podmienky na povolenie obnovy konania, a síce, že vzhľadom na túto skutočnosť súdu skôr neznámu, či už

1Nt 22/2013

samú o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi, by bol pôvodne uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, čo je potrebné hodnotiť podľa okolností konkrétneho prípadu.

Súd vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že po nadobudnutí právoplatnosti vyššie citovaného rozsudku vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/69/2007 z 15.11.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3To/75/2007 zo dňa 20.2.2008, nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v prejednávanej veci podľa § 394 Trestného poriadku vo výroku o treste napadnutého rozsudku.

Odsúdenému bol uložený úhrnný trest odňatia slobody za viac trestných činov, ktoré boli predmetom konania Okresného súdu Nové Zámky 3T/69/2007 (z toho jedného zločinu), podľa ustanovení § 41

odsek 2 Trestného zákona vo výmere 12 rokov. Ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona v časti vety za bodkočiarkou prvej vety stratilo účinnosť v dôsledku vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu SR. Vzhľadom na existenciu tejto novej súdu v pôvodnom konaní v čase rozhodovania o treste nepochybne neznámej skutočnosti, súd konajúci o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania skúmal, či táto skutočnosť sama o sebe alebo v spojení so skôr známymi skutočnosťami a dôkazmi, by mohla viesť k inému záveru o uloženom treste z hľadísk, uvedených v ustanovení § 394 odsek 1 TP.

Súd dospel k záveru, že odsúdenému v napadnutom rozsudku uložený trest napriek strate účinnosti vyššie citovanej časti ustanovenia § 41 odsek 2 TZ nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu, ani k pomerom páchatela, ani uložený druh trestu nie je ani v zrejmom rozpore s účelom trestu. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na tú skutočnosť, že súd rozhodujúci v trestnej veci v pôvodnom konaní nepristúpil k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o 1/2 z dôvodu opätovného spáchania zločinu, kedy by podľa § 38 odsek 5 TZ dolná hranica trestu odňatia slobody predstavovala 13 rokov 9 mesiacov a horná hranica by ostala nezmenená. Súčasné použitie ustanovení § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 38 odsek 5 Trestného zákona by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a preto pri ukladaní trestu odňatia slobody sa súd odvolával na § 38 odsek 7 Trestného zákona. Za tohto stavu nemožno konštatovať, že by pôvodne uložený trest odňatia slobody bol uložený mimo rámca zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo, že by trest odňatia slobody ako uložený druh trestu bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo že by tento nezodpovedal kritériám pre ukládanie trestov podľa § 34 TZ a bol tak v zrejmom, t.j. výraznom nepomere so závažnosťou činu a pomermi odsúdeného.

V tomto smere súd poukazuje na povahu a mieru závažnosti (§ 38 odsek 2 TZ) prevažujúcich zistených okolností na strane odsúdeného pri absencii akejkoľvek poľahčujúcej okolnosti a zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 písmena h) Trestného zákona - spáchal

1Nt 22/2013

viac trestných činov a § 37 písmeno m) Trestného zákona - bol už za trestný čin odsúdený a tiež na osobu odsúdeného, ktorý bol v minulosti šesťkrát súdne trestaný prevažne za majetkovú a násilnú trestnú činnosť. Na tieto jeho odsúdenia je potrebné prihliadať pri hodnotení osoby odsúdeného a jeho skutkom predchádzajúceho života z ktorých je zrejmé, že v prípade odsúdeného nešlo o ojedinelé vybočenie z rámca zákonom dovoleného a spoločnosťou akceptovaného správania sa.

Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok, nie je prostriedkom na preskúmavania správnosti právoplatného rozhodnutia súdov (čo je možné iba dovolacom konaní za podmienok upravených v Trestnom poriadku). Obnova konania, pokiaľ ide o výrok o treste, by mala slúžiť na nápravu trestu, ktorý sa javí byť neprimeraným v dôsledku použitia Ústavným súdom Slovenskej republiky zrušeného ustanovenia a nie na formálnu nápravu rozhodnutia ako takého v dôsledku použitia zrušeného ustanovenia Trestného zákona. Týmto by bola odňatá súdu možnosť podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku dispozičného rozhodovania a došlo by aj k zmene zmyslu, charakteru a povahy samotnej obnovy konania ako mimoriadneho prostriedku na jej formalistické (automatické) povolenie.

Súd preto dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku a návrh odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť na súde, proti uzneseniu ktorého sťažnosť smeruje a to do 3 dní odo dňa oznámenia uznesenia. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením uznesenia je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.